

Nr 283

Av herr **Darlin m. fl.**, om åtgärder för att öka beståndet av lax.

I syfte att åstadkomma en önskvärd restaurering av landets laxfiskevatten förelades riksdagen 1948 likalydande motioner (I: 232 och II: 373) med hemställan om en ingående inventering av landets samtliga vattendrag. I anledning av motionerna anförde utskottet att fiskeristyrelsen skulle ha sin uppmärksamhet riktad på spørgsmålet och att styrelsen skulle vidtaga erforderliga åtgärder för att främja laxodlingens och laxens naturliga fortplantning inom landets vattendrag.

Den av vederbörande motionärer väckta frågan berör en för landet synnerligen viktig laxfiskefråga, nämligen skyddet av den laxartade fiskens lekplatser och vandringsmöjligheter. Även om sådant skydd i viss omfattning synes vara anordnat av fiskerättsägarna själva torde det med hänsyn till den stora betydelse som en givande fångst av laxartad fisk kan ha för landet vara väl motiverat att det allmänna mer än hittills i någon form gör en insats för denna frågas lösning.

Under de senare åren har såväl domänstyrelsen som enskilda personer och företag gjort flera försök att öka laxfiskbeståndet i insjöar och till dessa rinnande vattendrag. En av de metoder som härvid kommit till användning är den s. k. rotononbehandlingen. Arbetet visar positiva resultat och bör inte minst bli av betydelse för sportfisket, vars omfattning är i ständigt växande.

En undersökning rörande möjligheterna att på längre sikt förbättra fångst av laxartad fisk synes icke behöva omfatta alla de vattendrag som kunna komma i fråga för laxfiske. De erfarenheter, som möjligen numera vunnits vid försöken i Kävlingeåns vattensystem och genom den s. k. vandringsfiskutredningens undersökningar, kunna möjligen ge anvisningar om vilka vattendrag som först böra komma i fråga för inventering.

Utredningar i syfte att på längre sikt förbättra beståndet av laxartad fisk i svenska fiskevatten synas lämpligen böra anförtros fiskeristyrelsen. Härvid torde hjälp kunna påräknas av exempelvis hushållnings-sällskapens fiskerikonsulenter.

Under återopande av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen ville besluta att hos Kungl. Maj:t hemställa om att fiskeristyrelsen erhåller i uppdrag att företaga utredning och avgiva förslag rörande åtgärder i syfte att på längre sikt förbättra beståndet av laxartad fisk i svenska fiskevatten.

Stockholm den 26 januari 1960

Jöns Nilsson
i Bästekille

Carl Eric Hedin

Gösta Darlin
Fred Henningson

Nr 284

Av herr Darlin m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Befrämjande av fiskefartygs förseende med radiotelegraf- eller radiotelefonanläggning.

Under nionde huvudtiteln punkten 146: Befrämjande av fiskefartygs förseende med radiotelegraf- eller radiotelefonanläggning föreslår departementschefen ett oförändrat anslag av 65 000 kronor för nästa budgetår. Bidraget per anläggning utgår för närvarande med ett belopp av 1 200 kronor.

Det ur säkerhetssynpunkt ständigt ökade kravet på utrustning av fiskebåtar innefattar även radio- eller telefonanläggningar. Ännu saknar emellertid ett betydande antal fiskebåtar sådana anläggningar. Trots detta förhållande visar antalet ansökningar en tendens till att minska. Orsaken härtill torde vara den höga inköpskostnaden för ifrågavarande anläggningar. För att vända denna utveckling torde det därför vara nödvändigt att det individuella bidraget per anläggning ökas till 1 500 kronor. Någon utökning av anslaget erfordras inte, eftersom befintlig reservation torde vara tillräcklig för att täcka den uppkomna kostnadsökningen.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställs,

att riksdagen måtte besluta att bidraget per radiotelegraf- eller radiotelefonanläggning skall höjas från 1 200 till 1 500 kronor.

Stockholm den 26 januari 1960

Gösta Darlin

Jöns Nilsson
i Bästekille

Fred Henningson